

TAPE NO. 20, SIDE 1

Scotch 200, 1200 ft.

Subject: a) Ordination Ceremony at Wát Ommára:wât

b) 'ô:ŋ Po:i Ceremony at Wát Ommára:wât

Recorded on 'Cáo Kháná' Ampho:'s machine.

Date	No.	Speed	Time	Subject
23/3/68	0 1/2	3 3/4		Begin Namo... and precepts Thai style.
"	20	"		Namo... again and beginning of sermon.
"	23 1/2	"		Break - blank.
"	27	"		Pick up of sermon.
"	35	"		Begin strange background.
"	77 1/2	"		Break.
26/3/68	99	3 3/4		Beginning of ceremony at Wát Ommára:wât in connection with 'ô:ŋ Po:i - congregation.
"	99+	"		Monk from Wát Uthaya:rom - Burmese ?
"	107	"		Okkasa congregation.
"	112	"		Namo and precepts - Monk and congregation.
"	131	"		Break - conversation.
"	134	"		Monks chanting Burmese style.
"	207 1/2	"		Break - conversation.
"	217	"		Sermon in Shan beginning with Pali chant - Burmese style -
"	718	"		End of Side 1 - sermon still continuing.

TAPE NO. 90, SIDE 2

Scotch 200, 1200 ft.

Subject: Continuation of 'Si:q Po:i Ceremony

Date	No.	Speed	Time	Subject
26/3/68	4	3 3/4		Pick up sermon in Shan.
"	55	"		End of Sermon.
"	55	"		Chanting in Burmese style.
"	66	"		End of Chanting - Congregational response.
"	67	"		Break - conversation.
"	68 1/2	"		Chanting - 'blessing' - both Thai and Burmese style.
"	93 1/2	"		End of chanting.
"	94 1/2	"		Chanting.
"	100	"		
"	102	"		End

- พระเทศ เป็นภาษาพม่า
- พระสวด เป็นภาษาไทยใหญ่
- พระ ขึ้นโมติสสะ 3 ครั้ง ให้อุบายสกอุบายสิกกกว่าคาม เป็นภาษาไทยใหญ่
- พระเทศ ศิล 5 ให้อุบายสกอุบายสิกกกว่าคามพร้อมกับรับเอา
- พระสวด เป็นภาษาพม่า
- พระเทศ เป็นภาษาพม่า
- พระบรรยาย เป็นภาษาไทยใหญ่

วันนี้เป็นวันอัญเชิญ สัทธาได้พากันมารวมทำบุญทำทานที่วัดนี้เพื่อมาอัญเชิญราม ซึ่งมีนายคัส ลุงน้อย เบ็ง ลุงสา่ง ลือ จิกตะ ได้เอาลูกเอาหลานมาเป็นพระต่อพระเจ้า ซึ่งได้บุญได้กุศลอันแรงกล้า คนเราเกิดมาในโลกนี้ชาติหนึ่งๆ เราได้สร้างแต่ความดี สร้างแต่บุญแต่กุศลไว้ เช่นหมุ่สัทธาที่ได้มาทำบุญในวันนี้ไม่ขาดทุนที่เกิดมาเป็นมนุษย์ไม่ได้หลงลืมในการทำบุญ เมื่อเราได้ล้มหายตายจากไปแล้ว เราอยู่ในเมืองมนุษย์เราภาวนาอย่างไรเราตายไปเราก็ได้อยู่ที่นั่น การที่มารวมเป็นพระก็เหมือนกัน ไม่ใช่คนที่หุนวอก ทาบอก จะมารวมก็ไม่ได้ คนไขก็เป็นไม่ได้ บุญจึงไม่ใช่ ผู้ชายไม่เป็น ก็เป็นไม่ได้ ให้เป็นผู้ชายจริงๆจึงจะเป็นได้

ยังมีอยู่เรื่องหนึ่งซึ่งอาคมจะนำมาเล่าให้ฟัง

ยังมีเศรษฐีหนึ่ง มีพร้อมทั้งทรัพย์บริวาร มีบุตรสาวคนหนึ่ง/ หนึ่ง เมื่ออายุได้ 16-17 ปี นางมีใจเป็นศีลธรรม นางไม่ใคร่สนใจอะไรเลย แม้แต่ทรัพย์สมบัติของพ่อแม่ พ่ออายุย่างเข้า 20 ปี นางอยากบวชเป็น "พระชาว" ซึ่งนางได้ขอพ่อแม่ 2-3 ครั้งแล้ว แต่พ่อแม่บอกว่า มันเป็นการยากลำบาก ในเรื่องการกินอยู่เล่านี้ เมื่อเราเป็นคนธรรมดาอยากกินก็ได้กิน ยากนุ่งก็ได้นุ่ง แต่ถ้าหากว่าไปเป็นอย่างนั้นก็เหมือนกับคนขอทาน นางก็ไม่วายที่จะรบเร้าพ่อแม่ นางได้แต่นั่งคิดนอนคิด ว่าคนเราเกิดมาในโลกนี้ มีแต่ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน มีแต่จะกินจะอยู่กิน ไม่รู้ว่าอะไรเจ็บไข้ ได้ป่วยอย่างไร นางคิดๆไปก็แตกสุมใจ พ่ออายุมาได้อีก 1 ปี พ่อแม่ก็ให้แต่งงาน เพื่อให้นางหมดหนทางเพื่อให้นางหมดหนทางที่จะไปบวชเสียที นางก็ไม่วายที่จะรบเร้าสามีนางอีก สามีก็คิดว่าถึงอย่างไรภรรยาของตนก็บวชไม่ได้ อยู่มาวันหนึ่ง นางได้ออกมานั่งดูคนที่หน้าทาง เห็นอะไรทำอะไรหลายอย่าง บางคนชอบเฮฮา สนุกสนานบ้างกิน บ้างเล่น ไม่รู้ถึงการเจ็บการตาย นางได้แต่นั่งเหงาอยู่ ผู้เป็นสามีก็ถามว่ามานั่งเหงาอยู่ทำไมที่นี่ เป็นอะไร มีอะไรในใจบอกมาเถอะ นางก็ตอบว่า นางอยู่ในโลกนี้มีแต่ความสุข มีอะไรหลายอย่างจะหาอะไรมาเปรียบไม่ได้พร้อมทั้งเงินทอง แต่ว่าเมื่อคิดดูแล้ว ไม่มีแก่นมันคงแน่นอน เวลานี้นางอยากจะขอลาออกบวชเป็นสาวกของพระพุทธเจ้าจะให้นางไปใหม่ ผู้เป็นสามีก็คิดว่าถึงอย่างไรภรรยาของตนก็ไปไม่ได้แน่ จึงได้พูดว่าไปเถอะถ้าหากกลัวใจได้ สละได้จะไปก็ไปเถอะ นางได้ฟังดังนั้นนางก็ตั้งใจ จึงได้เอาพานใส่ดอกไม้ธูปเทียนน้ำชาพาน้ำเต้านั้นเอาไป แม่แก่พ่อแม่ท่านก็ไม่ให้ไปนางก็ไม่ไปจนได้ เมื่อเป็นได้ 5-6 เดือน นางได้ตั้งครรภ์ พ่อแม่ไม่รู้จะทำอย่างไร จึงได้ไล่นางออกจากบ้าน

เอาละวันนี้ที่โฆมาห้ามพูดหาทานนี้ก็โโขมุดุชดอย่างแรง ขอให้อยู่ก็มีสุขไปเถิดในหิ้งที่คาทุกๆคน

พระโฆทร

oooooooooooooooooooo